

[Aase Olesen]

var SFs formand, som i Information engang – vistnok i sommer – sagde, hvad man forstod ved høje indtægter. Det var de højeste 25 pct. af befolkningen. Dette her rammer godt og vel 8 pct. af befolkningen. Det sætter sagen lidt i relief.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Fru Aase Olesen, problemet er jo netop, at det ikke er de 8 pct. med de højeste reelle indkomster, som det rammer. Det er ét af problemerne.

Det andet, som fru Aase Olesen spørger så energisk efter og ligesom hele tiden prøver at gøre til et problem, er, at både socialdemokratiet og socialistisk folkeparti har sagt, at bunden opsparing eller en engangsskat på høje indkomster kunne være en rimelig løsning på et betalingsbalanceproblem her og nu. Det har vi overhovedet ikke på noget tidspunkt benægtet, men vi har sagt: det ville være muligt med udgangspunkt i de selvangivne oplysninger at sammensætte et bruttoindkomstbegreb og kombinere det med et formuekriterium og så have en endda meget lavere procent end de 8 og få de samme penge ind. Og skulle det ramme nogle renteudgifter, hvad enten de var private eller erhvervsrelaterede, hvad enten de skyldtes leasingspekulationer eller parcelhuskøb, så ville det ikke vælte nogen familieøkonomi. Det ville være en langt rimeligere byrdefordeling end den, der nu er kommet ud af det. Det ville i øvrigt være beslægtet med den måde, som skattereformen kommer til at ramme på. Det havde i øvrigt været ganske interessant.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Det er et svar til fru Aase Olesen, som sagde, at det var netop, fordi vi havde et uretfærdigt skattegrundlag, at det var så vigtigt at få skattereformen igennem, men når jeg ser på den skattereform, som er fremlagt, ganske vist som en rå skitse, så vil jeg da påstå, at jeg mageligt på en eftermiddag kunne have konstrueret et mere retfærdigt grundlag, hvis det, det gælder om, er, at det grundlag, man skal betale skat af, også skal afspejle den økonomiske formåen, man har. Se blot på det forslag, ministeren har fremsat

om beskatning af kursgevinster på obligationer og de massevis af huller, som vi allerede har konstateret der er i ministerens lovforslag, fordi forligspartierne omkring skattereforen ikke vil beskatte kursgevinster for alle kursgevinsternes vedkommende, fordi man hele tiden vil lade store huller stå åbne for dem, der er smarte, og for dem, der kan spekulere.

Fru Aase Olesen, det kunne gøres meget bedre, og det kunne gøres meget hurtigere.

Bente Juncker (CD):

Ja, og det er bunden opsparing. Bunden opsparing er ikke en opskrift, som CD bryder sig særligt om at anvende; vi har, som sikkert mange andre også har det, fået henvendelser fra mennesker, der har udtrykt deres utilfredshed. Især familier med én indtægt har følt, at dette indgreb var meget uretfærdigt. Det forstår vi faktisk godt, men der var ved indførelsen af loven tale om en samlet overenskomstløsning, som ikke var til at komme uden om. Dele heraf kan man ikke pludselig rive løs fra deres sammenhæng, hvilket fremskridtspartiet så udmærket ved, så CD må afvise forslaget. Løbet er jo næsten også kørt nu, og vi betragter det som et rent paradeforslag.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Da VS' skattepolitiske ordfører, hr. Lenger, er i retten, skal jeg meddele VS' holdning til forslaget.

VS har aldrig haft nogen tiltro til bunden opsparing som middel til noget som helst. Bunden opsparing er næppe særlig forbrugsbegrænsende for de bedrestillede, idet disse oftest kan låne penge eller bare nedsætte deres opsparing i øvrigt. Vi nærer heller ikke nogen speciel kærlighed til den lov om bunden opsparing, der blev vedtaget i april, for beregningsgrundlaget er lemfældigt og uretfærdigt, og i øvrigt var loven jo et led i overenskomstindgrebet.

Vi vil, som SF har været inde på, også meget gerne være med til at brandskatte de mere velhavende, men vi mener ikke, at den bundne opsparing i den form, vi så i april, er vejen frem.

VS vil i øvrigt meget hellere være med til at fjerne det væsentligste element i overenskomstindgrebet, nemlig løndiktatet.